

Rostislav Iščenko: Proč Západ potřebuje uprchlíky z Ukrajiny

- CZ24 News | 3. dubna 2022

EU: Evropa otevřela své dveře uprchlíkům z Ukrajiny dokořán. Pak se je pokusila přivřít, ale USA Evropanům vynadaly a ti souhlasili s dalším přijímáním uprchlíků, zatímco Washington nechal Ameriku pro Ukrajince uzavřenou.

Přitom, kdyby se dveře do EU neotevřely milionům Ukrajinců, počet uprchlíků by byl mnohonásobně nižší. Faktem je, že značná část ukrajinské vyšší a střední třídy se začala stěhovat na západní Ukrajinu již v prosinci 2021 až lednu 2022, kdy Američané poprvé začali pumpovat informace o nevyhnutelné "ruské invazi". Pronajímali si tam domy a byty: někteří na týden, někteří na měsíc, někteří na půl roku. Když se tedy po 24. únoru začali uprchlíci hromadně stěhovat na západní Ukrajinu a ceny bytů začaly rychle stoupat, mnozí z nich se po opětovném usazení ocitli v situaci, kdy nebyli schopni platit nájem.

V polovině března se do Kyjeva a dalších středoukrajinských měst dokonce začali vracet lidé ze západu. Na jedné straně se ofenzíva ruské armády prakticky zastavila a kyjevská média začala informovat o chystaných "protiútocích" VSU, na druhé straně mnohým jednoduše došly peníze na pronájem bytů na západní Ukrajině. Za těchto podmínek by západní regiony byly schopny (bez Evropy) "strávit" maximálně 5-6 milionů uprchlíků (zhruba tolik jich tam žije už měsíc). Ostatní by se museli vrátit domů.

Ale Evropa, která na začátku slíbila, že přijme 5-6 milionů lidí, nyní již hovoří o možnosti rozdělit po EU asi 10 milionů uprchlíků. Spolu s 5 až 6 miliony na západní Ukrajině je to asi 15 milionů, tj. polovina skutečného počtu obyvatel Ukrajiny v předvečer zvláštní operace a více než třetina (asi 40 %) nominálního počtu obyvatel.

Je třeba si uvědomit, že nominální počet obyvatel šesti západoukrajinských regionů je více než 10 milionů. Pokud odečteme nejméně dva miliony trvale zaměstnaných v EU, zůstane nám 8 milionů. Pokud by ruská vojska dosáhla západní hranice Ukrajiny, nejméně polovina obyvatel těchto oblastí a nejméně polovina uprchlíků, kteří tam žijí, by rovněž odešla do EU, což by znamenalo dalších 7 milionů uprchlíků. Pokud se EU do té doby podaří přijmout 10 milionů uprchlíků z Ukrajiny (což je vzhledem k tempu, které se projevilo v prvních týdnech, reálné), bude v Evropě celkem asi 20 milionů ukrajinských občanů, pokud vezmeme v úvahu i pracovní migranty, kteří odešli dříve.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Otázkou je, proč EU potřebuje tolik ukrajinských uprchlíků?

EU opět dělá vše pro to, aby jich bylo co nejvíce. Je jim poskytováno bezplatné ubytování, strava a ošacení a finanční pomoc. Získávají možnost pracovat bez dalších povolení a byrokratických průtahů. Souhlasíte s tím, že pro uprchlíky (a zejména pro chudé, což je naprostá většina Ukrajinců) jsou podmínky vynikající. Ve srovnání s podmínkami pro syrské a irácké uprchlíky, které EU sotva přijala, ale snažila se je udržet v Turecku, jsou Ukrajinci prakticky zváni.

Je tu však jedna nuance. EU vytrvale brání uprchlíkům z Ukrajiny získat občanství nebo povolení k pobytu v členských státech unie. Je jasné, že někdo tyto zákazy obejde, ale Ukrajinci se nebudou moci stát plnohodnotnými “Evropany” tak snadno jako nedávno Iráčané nebo Syřané. Předpokládá se, že všechny programy pomoci EU potvrzují jeden a půl až dva roky a poté by Ukrajinci měli opustit území EU a vrátit se domů.

Proč takový termín?

Myslím, že problémem je záměr Evropy a USA (kolektivního Západu) použít tyto lidi proti Rusku dvakrát.

V první fázi jsou to uprchlíci (vysídlené osoby). Samozřejmě budou všem tvrdit, že utekli před “ruskou agresí”, a popisovat její hrůzy. Západ bude moci vykřikovat o humanitární katastrofě a etnických čistkách a jako důkaz předkládat polovinu až dvě třetiny předválečného obyvatelstva Ukrajiny usazeného na území EU. V zásadě si myslím, že pragmatická Evropa by očekávala, že přijme deset milionů: třetina obyvatel Ukrajiny jako vysídlení by také stačila k tomu, aby obvinila Rusko ze všech jeho smrtelných hříchů.

Lstiví Ukrajinci však zjevně hodlají proniknout do Evropy v mnohem větším počtu. Někteří z nich, kteří se zakořenili, již začínají vyvádět své příbuzné, a to do zemí, které jim nejsou blízké (někteří do Švédska, někteří do Francie), nemluvě o Polsku, Maďarsku, Rumunsku, kde západoukrajinskí pašeráci prošlapávají cestičky již po staletí. Mimochodem, EU povolila Ukrajincům nezůstávat v zemi azylu, takže se stačí hákem nebo podvodem dostat do Rumunska a pak se přestěhovat, kam srdce ráčí a peníze dovolí (minimálně do Portugalska).

Takže evropští rusofobové budou mít spoustu živých “argumentů”.

Tato fáze není tak neškodná, jak se zdá, protože vytváří odpovídající veřejné mínění v Evropě, které tlačí na úřady a komplikuje manévry i zcela adekvátním evropským politikům, kteří se s Ruskem vůbec nechťejí hádat.

Uplyne však rok nebo dva a začne druhá fáze. Milionům Ukrajinců, kteří během této doby nestihnou získat žádné evropské vízum, bude nabídnuta cesta domů. Někteří z nich se opět na poslední chvíli uchytí v Evropě, jiní se dostanou do Latinské Ameriky. Je nepravděpodobné, že by jich odjelo mnoho do Afriky. Ale 5-7 milionů se bude muset tak či onak vrátit.

Rusko tak na začátku dostane zpustošenou, zdevastovanou zemi s co nejvíce zničenými městy. Přeživší obyvatelstvo zjevně nestačí na obnovu infrastruktury a opětovné nastartování ekonomiky. Moskva musí investovat značné prostředky na překonání humanitární katastrofy. Nikdo mu nepomáhá, Západ hází písek do soukolí a zároveň tvrdí, že to bylo Rusko, kdo způsobil humanitární katastrofu, “genocidu” a “etnické čistky”.

Uplynuly dva roky a situace se poněkud stabilizovala. V této době začíná zpětný tok bývalých uprchlíků, kteří nenávidí Rusko a chtějí okamžitě získat bydlení a příjem, buď stejný, jaký měli poslední dva roky v EU, nebo stejný, jaký měli před emigrací. A jejich příjem bude ve vzpomínkách dvakrát až třikrát vyšší, než byl ve skutečnosti.

Tyto lidi nelze vynechat – jsou občany Ukrajiny a vracejí se do své vlasti. Přicházejí ve velkých skupinách během krátké doby (5-7 milionů se musí vrátit za rok nebo dva). Je jich o něco méně než obyvatel, kteří na Ukrajině zůstali po skončení speciální operace, a vážně destabilizují situaci. Jejich adaptace je mnohem obtížnější než u těch, kteří vůbec neodešli, pokud vůbec odešli.

Co dělat?

Vidím jen jednu možnost. Není to příliš humánní a trochu jezuitské, ale chceš-li s vlky žít, musíš s nimi vést. Na těch územích, která budou součástí Ruska, by měla být stanovena krátká lhůta pro přijetí ruského občanství (výměna ukrajinských pasů za ruské), půl roku nebo rok. Podobné podmínky pro nahrazení dokumentů by měly být stanoveny i pro území, která se stanou kvazi-nezávislými republikami.

Je jasné, že většina Ukrajinců, kteří se usadili v Evropě a doufají, že tam zůstanou, nebude chtít měnit své pasy. A až se dostanou na hranice, nastane konečný termín a oni se stanou občany neexistujícího státu, s nímž nové státní útvary nemají nic společného a nemají vůči nim žádné závazky. DNR/LNR v některých případech odepřela občanství i milicím, které měly tu smůlu, že se narodily v jiných oblastech Ukrajiny. Proč si tuto zkušenost neosvojit?

Protože je stále nutné území osídlit, je možné přijmout uprchlíky zpět. Pasová bariéra by však za prvé regulovala míru migrace, za druhé by odřízla zjevný nacistický prvek a za třetí by na určitou dobu (do získání občanství) poskytla navrátilcům povolení k pobytu, což by je dočasně zbavilo možnosti účastnit se voleb, a tedy ovlivňovat veřejný a politický život.

Samozřejmě nikoli všelék, ale alespoň nějaký kontrolní mechanismus.

ZDROJ: aurora.network/articles/153-geopolitika/100613-zachem-zapadu-bezhentsy-s-ukrainy
/ ceske-narodni-listy.estranky.cz

Překlad: st.hroch